

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Плевен, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

при участието на секретаря ИВАЙЛО П. ЦВЕТКОВ
като разгледа докладваното от КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ Търговско дело № 20224400900085 по описа за 2022 година

Иск с правно осн. чл. 432 от КЗ във вр. с чл. 52 и вр. с чл. 45 от ЗЗД.

Пред Плевенския окръжен съд е постъпила искова молба, подадена от Д. Т. Ч., ЕГН *****, чрез адв. П. К. от САК - упълномощен представител и съдебен адресат: гр.*****против ЗАД „ОЗК застраховане“ АД, ЕИК 121265177 със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.„Света Троица“ №7 по иск с правно осн. чл. 432 от КЗ във вр. чл.86 от ЗЗД за сумата 35000лв. - обезщетение /над изплатените 4750лв./ за претърпените от него неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, в следствие на телесни увреждания, причинени при ПТП на 09.03.2020г. по вина на водач на л.а. *****, с валидно сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, както и законна лихва върху тази сума по реда на чл.497 ал.1 т.1 от КЗ до окончателното ѝ изплащане. Претендира се и присъждане на деловодни разноски, включително адвокатско възнаграждение.

В исковата молба се твърди, че на 09.03.2020г. около 11.35ч. в гр.Левски на кръстовището, образувано от ул.„Никола Вапцаров“ и ул.„Братя Миладинови“ е настъпило ПТП между водач на л.а. ***** и л.а. марка „*****“ модел „*****“ с рег.№*****, при което е пострадал водачът на втория автомобил. Заявява, че вина за настъпване на ПТП има водачът на л.а.

***** – А. Б. С., който предприема маневра изпреварване в зоната на кръстовището, с което отнема предимството на правилно движещия се и завиващ наляво в същото кръстовище водач на л.а. марка „****“ модел „****“ с рег.№**** – Д. Ч., като го удря странично. В резултат на сблъсъка са причинени значителни материални щети по двата автомобила и физически увреждания на Д. Ч.. Той е получил своевременна медицинска помощ и лечение в ЦСМП гр.Левски, като му е поставена диагноза контузия на гръдния кош и травма на дясно коляно. Извършени са параклинични изследвания, електрокардиография, абдоминална ехография, както и консултации с ортопед – травматолог и интернист. Контузията на дясно коляно се е изразявала в затруднен експириум, палпаторна болка по проекцията на манибриум стерни и двустранно, и по проекцията на медиална колятерална връзка, хематом по предно-медиалната повърхност. Предписано е приемане на „Нимезил“ при нужда. При клинично и ехографско изследване е установен преврален излив в ляв котовертебрален синус. Ултразвуковата диагностика е направена на 12.03 и 16.03.2020г. На 17.03.2020г. в УМБАЛ „Иван Рилски“ гр.София е направена компютърна томография на гръден кош, дала заключение за множество счупвания на ребра – недислоцирани фрактури на 5-10 ребра по предна аксиларна линия в ляво с малък реактивен плеврален излив базално паравертебрално. След консултация с гръден хирург е предписано продължаване на общата и локална анагетична и противовъзпалителна терапия, активна двигателна и дихателна рехабилитация и контролна ехография на гръден кош. Ехографското проследяване е извършено на 26.03. и 27.04.2020г. Установено е натъртване на левия бъбрек. Назначено е антибиотично лечение и болкоуспокояващи, доколкото поради изложената обстановка с Ковид-19 приемането в болнично заведение е рисково и не препоръчително. Заявява, че тези увреждания по своя медико-биологичен характер съставляват средна телесна повреда по смисъла на чл.129 ал.2 от НК. По време на лечението се е наложило Ч. да извърши и някои непредвидени разходи за медицински изследвания, за лекарства и други, които са в пряка и непосредствена връзка с ПТП. Твърди, че за л.а. *****, собственост на М. И.а Р., управляван от А. Б. С. е налице валидно сключена застраховка ГО на автомобилистите издадена от ответното ЗАД „ОЗК застраховане“ АД със срок на покритие 13.08.2019г. до 12.08.2020г. Към застрахователя е отправена извънсъдебна

претенция за неимуществено вреди от 50000лв. и 250лв. имуществени вреди, като е завадена щета №0411-550-0002-2020. Заявява също, че дружеството е изплатило извънсъдебно сумата от 4750лв. – 4500лв. за неимуществени вреди и 250лв. за имуществени вреди.

По повод на настъпилото ПТП е било образувано и досъдебно производство №1654/2020г. по описа на РП-Плевен. В хода на същото е установено, че вина за ПТП има водачът на л.а. ***** – А. Б. С., който не е спазил нужната дистанция, предприел е изпреварване в района на кръстовище, движейки се с превишена скорост за пътния участък. Така образуваното наказателно производство е прекратено с постановление №PRB 2020/077789600 по реда на чл.343 ал.2 от НК, по молба на Ч. виновното лице да не бъде предавано на съд.

Счита, че платената от застрахователя сума е в занижен размер, поради което и има правен интерес от предявяването на иска.

ЗАД „ОЗК застраховане“ АД е подало писмен отговор.

Искът се приема за недопустим и изцяло неоснователен.

Счита, че дружеството не е дало повод за завеждане на делото, тъй като добросъвестно е спазвало процедурата за доброволно уреждане на спора за обезщетяване на вредите причинени на ищеца.

Не оспорват наличието на застрахователно правоотношение между тях и л.а. ***** по застраховка „Гражданска отговорност“ към 09.03.2020г. – датата на ПТП.

Оспорва се механизма на ПТП. Счита, че от представените писмени доказателства не се установяват твърденията в ИМ. Няма влязла в сила присъда или решение на съда по чл.78а от НК, обуславящи прилагането на чл.300 от ГПК. Намира исковата молба за неокомплектована с годни доказателства, които да установят вината на водача на застрахования автомобил. Констативния протокол за ПТП не е годно доказателство в тази насока. Заявява, че липсват доказателства за пътна маркировка, пътни знаци, скорост на движение на автомобилите интензивност на движението и др.

Оспорва изцяло механизма на настъпване на ПТП, като твърди, че не е изяснен, както и че не са изследвани причините за настъпването му. Заявява, че независимо от извършеното плащане по заведената преписка, същото не може да се приема като извънсъдебно признание на каквито и да било факти

и обстоятелства.

Оспорва твърдението за наличие на неимуществени вреди, които да са последица от виновното поведение на водача на л.а. ***** , както и причинната връзка между тях и настъпилото ПТП. Заявява, че доколкото не е изяснен механизма на настъпване на произшествието, то е резултат единствено поради собствените виновни действия на ищеца, който се е движел с твърде ниска скорост без основателна причина, с което е нарушил разпоредбата на чл.22 от ЗДвП. Твърди също, че Ч. е нарушил и правилата на чл.25, чл.26 и чл.28 от ЗДвП, като без да се съобрази с пътната обстановка рязко е предприел маневра завои наляво, като по този начин е станал единствена причина за настъпването на произшествието. Твърди, че управлявания от Ч. л.а. марка „****“ модел „****“ с рег.№**** е бил технически неизправен – неговите стоп светлини и мигачи не са работили коректно, поради което е било невъзможно действията му да бъдат възпрети от другия водач.

Твърди, че водачът на л.а. ***** не по своя вина е бил поставен в невъзможност да избегне настъпването на ПТП, като не е нарушил виновно правилата за движение и за него събитието е случайно. Също така, че ударът е настъпил в опасната зона за спиране и водачът не е имал техническа възможност да го избегне. Същевременно се твърди, че водачът на застрахования при тях автомобил е предприел всички възможни мерки за предотвратяване на ПТП, като настъпването му се дължи на обстоятелства извън неговия контрол, поради това и не може да се приеме, че е налице неправомерно увреждане, което да ангажира отговорността на застрахователя. Твърди, че ищецът Ч., като водач на другия участващ в ПТП автомобил не е предприел никакви действия, с които да предотврати ПТП, както и че уврежданията му не са настъпили при това ПТП. Оспорва се техният вид и характер, както и продължителност и интензитет. Заявява, че същите са резултат от предходни и/или съпътстващи дегенеративни заболявания на ищеца.

Въвежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Твърди, че той не е подал своевременно достатъчно ясен сигнал преди да започне да извършва маневрата завои наляво. Съпричиняването се основава на техническа неизправност на управлявания от

ищеца автоболи, не използване на необходимите светлинни сигнали за обозначаване на МПС и траекторията на движение и движение с твърде ниска скорост без основателна причина и без включени аварийни светлини. Твърди също, че съпричиняването е в резултат на не използван предпазен колан, като тръвмите са от свободно движение на тялото в купето, което нямаше да се получи при правилно поставен обезопасителен колан. Счита, че е налице и съпричиняване, поради непровеждане на предписаното медикаментозно лечение, контролни прегледи и рехабилитация, което е допринесло за интензитета и продължителността на търпените болки и страдания.

Оспорва размера на претендираното обезщетение. Счита, че заявените с исковата молба неимуществени вреди не обуславят претендираните суми от 40000лв. Приема претенциите като завишени предвид съдебната практика и несъответствие със социално –икономическата конюктура в страната, като присъждането му би нарушило принципа на справедливост и би довело до неоснователно обогатяване. Счита, че изплатените 4500лв. изцяло компенсират претърпените от ищеца вреди.

Оспорва се акцесорния иск за законова лихва, като първо се твърди, че същата е недължима, тъй като е изплатено обезщетение извънсъдебно. Също алтернативно се оспорва и началния момент на забава по отношение на законната лихва. Счита, че това не може да бъде датата на увреждането, а следва по реда на чл.496 от КЗ. Счита, че тъй като застрахователят за да изпадне в забава следва да бъде поканен да плати, то това е станало с подаване на исковата молба в който смисъл е чл.493 ал.1 т.5 от КЗ. Ето защо приема за начална дата евентуално 01.08.2022г. – когато му е съобщена исковата молба.

Счита, че дружеството не е дало повод за завеждане на делото и разноските следва да се възложат на ищцата по реда на чл.78 ал.2 от ГПК.

Моли искът да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен и недоказан, като се присъдят направените разноски.

Не са подавани допълнителна искова молба и допълнителен отговор.

В съдебно заседание ищеца, чрез процесуалния си представител поддържа иска и моли да бъде уважен, ведно със законните последици.

Ответното дружество оспорва иска, като счита, че същият е неоснователен и заплатената извънсъдебно сума е достатъчна да покрие

претърпените вреди. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на разноските на ищеца.

Окръжният съд, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и след като обсъди доводите на страните, намира за установено следното:

С определението си №371/11.10.2022г. по реда на чл.374 вр. с чл.146 от ГПК са приети за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства:

1. л.а. *****, собственост на М. И.а Р., управляван от А. Б. С. имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗАД „ОЗК застраховане“ АД по полица №BG/23/119002271586, валидна от 13.08.2019г. до 12.08.2020г., с която покриват отговорността на застрахования при условията на чл.493 от КЗ.
2. на 09.03.2020г. около 11.35ч. в гр.Левски на кръстовището, образувано от ул.“Никола Вапцаров“ и ул.“Братя Миладинови“ е настъпило ПТП между водач на л.а. ***** и л.а. марка „*****“ модел „*****“ с рег. №****, при което е пострадал водачът на втория автомобил – Д. Ч..
3. по предявената от ищеца извънсъдебна застрахователна претенция е завадена щета №0411-550-0002-2020, като дружеството е отговорило с плащане на сумата от 4750лв. на 23.04.2021г.

Спорни по делото са въпросите дължи ли застрахователят обезщетение на ищцата, налице ли е съпричиняване на вредоносния резултат от страна на Д. Ч., в какъв размер да е обезщетението за неимуществени вреди, съответно дължи ли се законна лихва върху обезщетението и от коя дата?

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380, а именно – лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция, като с предявяването на претенцията следва да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя. Когато с претенцията са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе в срок до 15 работни дни – чл. 108, ал. 1 от КЗ, като или

определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато: а) отказва плащане, или б) основанийето на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

Допустимостта на предявения иск е установена с представената с ИМ писмена застрахователна претенция по чл. 380, ал. 1 от КЗ на Д. Ч. до ЗАД „ОЗК застраховане“ АД – вх. № 99-4413/18.06.2020 г., във връзка с която при ответника е била образувана преписка по щета № 0411-550-0002-2020, по която първоначално е отказано плащане, но на 26.11.2021г. е преведена по банкова сметка сумата от 4750лв.

С разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ е уредено правото на пряк иск в полза на пострадалото лице срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е обусловена от и е еднаква по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по горния ред е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", както и да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител – застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

Видно от постановление №PRB 2020/077789600 е прекратено образуваното досъдебно производство №1654/2020г. по описа на РП-Плевен по реда на чл.343 ал.2 от НК, по молба на Ч. виновното лице да не бъде предавано на съд.

Видно от приложеното НП №20-0293-000404/23.03.2020г. на А. С. е наложено административно наказание Глоба за това, че на 09.03.2020г. около 11.35ч. в гр.Левски на кръстовището, образувано от ул.“Никола Вапцаров“ и ул.“Братя Миладинови“, като водач на л.а. *****, предприема изпреварване в зоната на кръстовището, предприема предимството на правилно движещия се завивайки наляво л.а. марка „****“ модел „****“ с рег. №****, удря го странично и причинява материални щети.

От тези писмени доказателства се установява наличието на противоправно деяние извършено от застрахования при ответника водач – А.

С.. Установява се и причинно – следствената връзка между настъпилите вреди по автомобила и водача Д. Ч. в следствие на това противоправно деяние.

Вината на водача се установява от неговите лични показания, от съдържанието на постановлението за прекратяване на наказателното производство, от наказателното постановление и от заключението на техническата част на КСМАТЕ. В нея вещото лице изрично е посочило че единствена причина за настъпване на ПТП е поведението на С., който е навлязъл в кръстовището със скорост надвишаваща допустимата за движения в населено място – 79.2км/ч, предприел е маневра изпреварване на престоилия се за ляв завой и подал ляв мигач автомобил „****“ модел „****“, поради което, го е ударил странично в лявата част. Вещото лице сочи, че водачът на л.а. ***** А. С. е имал техническа възможност да избегне произшествието, като задейства спирачките и реализира закъснително движение до мястото на удара, възприемайки промяната на движение на автомобил „****“ След навлизането на *****а в дъгата на ляв завой вече е било невъзможно предотвратяване на ПТП, но водачът на л.а. ***** А. С. сам се е поставил в това положение, предприемайки вместо спиране – изпреварване.

Предвид тези факти съдът счита, че е налице граждански деликт извършен от виновния А. С., поради което и следва да се ангажира отговорността на застрахователя по съществуващото валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност".

Вредите, които са предмет на исковата претенция са само неимуществени изразяващи се в болки и страдания, в следствие на телесни увреждания, причинени при ПТП на 09.03.2020г.

От представените по делото писмени медицински документи е видно, че в ЦСМП гр.Левски, непосредствено след произшествието на Ч. е поставена диагноза контузия на гръдния кош и травма на дясно коляно. Извършени са параклинични изследвания, електрокардиография, абдоминална ехография, както и консултации с ортопед – травматолог и интернист. Контузията на дясно коляно се е изразявала в затруднен експириум, палпаторна болка по проекцията на манибриум стерни и двустранно, и по проекцията на медиална колятерална връзка, хематом по предно-медиалната повърхност. Предписано

е приемане на „Нимезил“ при нужда.

При клинично и ехографско изследване е установен преврален излив в ляв котовертебрален синус. Ултразвуковата диагностика е направена на 12.03 и 16.03.2020г. На 17.03.2020г. в УМБАЛ „Иван Рилски“ гр.София е направена компютърна томография на гръден кош, дала заключение за множество счупвания на ребра – недислоцирани фрактури на 5-10 ребра по предна аксиларна линия в ляво с малък реактивен плеврален излив базално паравертебрално. След консултация с гръден хирург е предписано продължаване на общата и локална аналгетична и противовъзпалителна терапия, активна двигателна и дихателна рехабилитация и контролна ехография на гръден кош. Ехографското проследяване е извършено на 26.03. и 27.04.2020г. Установено е натъртване на левия бъбрек. Назначено е антибиотично лечение и болкоуспокояващи, доколкото поради усложнената обстановка с Ковид-19 приемането в болнично заведение е рисково и непрепоръчително.

От показанията на свидетелите Т. Т. и В.Н., съответно дъщеря и зет на ищеца се установява, че след инцидента го прегледали, но не установили нищо конкретно освен травма, Тъй като продължавало да го боли в областта на торса започнали да го водят по болници. Установили, че има счупени ребра и фрактура. Събирал течност в белия дроб. Боляло го много. Поне три-четири месеца след инцидента изпитвал силни болки, спял на една страна, приемал обезболяващи. Той е диабетик и коригирал кръвната си захар чрез таблетки, но вследствие на стреса от изживяното преминал на инсулин. Състоянието му било много критично, но най-много му се отразил стресът от преживяното. Не можел да спи. Оплаквал се, че силно го боли и лежал само на едната си страна. Тъй като живее на третия етаж му било трудно да се изкачва и да слиза по стълбите, затова почти не излизал. В онзи период не можел да си сготви, но тоалетът си го правел сам. Не е бил на легло. Като цяло, не бил добре – вдигал кръвно, постоянно се сещал за случилото се, оплаквал се, че нощем не може да спи, защото си спомнял случилото се. Не ядял много и отслабнал. Първите седмици отказвал да яде. Страх го е да кара. През деня често се налага да го превозват с колата, ако му се налага по-далечно шофиране.

От заключението на медицинската част на комплексната експертиза се

установява, че травмите на ищеца се изразяват в счупване на пет ребра в ляво без разместване и оскъден плеврален излив в ляво, контузия на дясна колянна става и контузия на меките тъкани в поясно-тазовата и коремна области, без тежки увреждания на вътрешните органи и без излив на кръв в коремната кухина и малкия таз. Гръдната травма води до трайно затрудняване движението на снагата, а останалите представляват разстройство на здравето, временно и неопасно за живота. Тези травми са в пряка причинна връзка с ПТП от 09.03.2020г. и могат да бъдат получени при закопчан предпазен колан, предвид факта, че удара е страничен. Ако коланът не е бил поставен локализацията на фрактурите на ребрата би била различна. Предприетите в различните лечебни заведения прегледи и изследвания са били необходими за диагностиката и лечението на причинените травми от 9.3.20. От изцвършения от вещото лице преглед се установява, че към 18.11.2022г. ищеца е в добро общо състояние за възрастта, множеството му хронични заболявания в момента са компенсирани и няма никакви оплаквания и „остатъчни явления“, в причинна връзка с ПТП-то от 9.3.20г. Нормалния оздравителен процес при такъв вид фрактури на ребра (без размествания на фрагментите и без засягане на плевралните листове и паренхима на белия дроб) е между два и половина и три месеца. В конкретния случай, предвид възрастта (70г.) и наличието на диабет, оздравителните процеси (фиброзиране и калцификация, формиране на т.н. костен калус- тоест зарастването на счупените ребра) са протекли малко по-бавно, а оздравителния процес е протекъл малко по-дълго - около четири до четири и половина месеца максимум. През този срок ищеца е търпял болки и страдания, които условно разделят на силни - през първите 3-4 седмици, средни - през следващите около 1 /2 месеца и слаби - за още 1 /2 до 2 месеца.

Оздравителния период при получените травми в областта на колянната става, поясно-тазовата и коремна области продължава между 3 и 4 седмици. В наличната медицинска документация няма данни за усложнения и остатъчни явления.

Експертизата счита, че след споменатия по горе срок, субективни оплаквания от болки в гърдите, кръста, коляното или други части на тялото нямат причинна връзка с травмите от ПТП-то от 9.3.20г. Около 4 месеца след травмата е налице пълно възстановяване, без остатъчни явления и късни последици за здравето. В материалите по делото е представено Експертно решение на ТЕЛК от 3.10.14, със 76% трайно намалена трудоспособност за

период две години с диагноза исхемична кардиомиопатия. Периодът е изтекъл отдавна и няма документи за преосвидетелствуване и продължаване на ТЕЛК решението. Самия ищец отдавна е в пенсионна възраст. Няма данни към момента на катастрофата да се е занимавал с някаква трудова дейност. В конкретния случай „Експертното решение на ТЕЛК от 3.10.14“ няма никакво отношение към травмите от ПТП-то от 9.3.20г.

Ищеца страда от множество хронични заболявания като исхемична болест на сърцето, диабет и диабетни усложнения (полиневропатия, бъбречни усложнения), хипертонична болест, аденом на простатата и е страдал от множество остри заболявания като ковид инфекция, конюнктивална хеморагия, катаракта, тромбоза и емболия на илиачна артерия. С изключение на диабета, за който експертизата е приела че е възможно да удължи в някаква степен оздравителния процес, другите медицински диагнози не са повлияли върху получаването и лечението на травмите от ПТП-то.

При тези данни съдът приема, че изцяло доказани са твърденията на ищеца за настъпили физически и психически травми – вреди в следствие на процесното ПТП в пълния обем, който са заявени с исковата молба, изразяващи се както в претърпени болки и страдания, така и в психична травма. Тези вреди подлежат на обезщетяване, тъй като не биха настъпили без противоправното деяние на водача на застрахования при ответника автомобил. В тази насока и самия ответник, извършвайки извънсъдебно плащане е приел тяхното наличие.

По отношение възражението за съпричиняване на тези увреждания от страна на ищеца – пострадал, съдът счита, че нито в свидетелските показания, нито в писмените документи, нито в заключението на автотехническата част от експертизата се съдържат данни, че с поведението си пострадалият Ч. е нарушил правилата за движение по пътищата или е допринесъл по друг начин със своето поведение за настъпване на вредоносния резултат. Напротив, предвид изложеното по-горе става ясно, че само и единствено противоправното поведение на застрахования при ответника е причина за настъпване на ПТП, съответно вредите от него. Ето защо възражението за съпричиняване от страна на ищещата на вредоносния резултат е недоказано.

По отношение на претендираното обезщетение за неимуществени вреди, съдът счита, че същото е доказано по своето основание, но не и в

пълния си предявен размер.

Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС и множество решения на ВКС, постановени по реда на чл. 290 ГПК, при определяне на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, съдът се ръководи от критерия за справедливост. Уточнено е, че понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в Държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

От събраните в хода на производството писмени гласни доказателства категорично се установява, че след произшествието ищеца в един продължителен период от време от около 4-4.5 месеца е бил неработоспособна, че е търпяла болки и страдания, както и психически срив и дискомфорт. Установява се също, че към момента на приключване на съдебното дирене е налице пълно физическо възстановяване. Не се установява пряка връзка на останалите хронични заболявания, в това число и на диабета /преминаването на инсулин/ с травмите от произшествието произшествието, но психическата травма определено допринася за това. Телесните увреждания могат да бъдат квалифицирани като средна и лека телесна повреда, тъй като движението на снагата е трайно около 4 месеца. При тези данни и с оглед на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира, че заместващото обезщетение на ищцата за причинените от противоправното поведение на деликвента неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания следва да се определи общо в размер на 30250,00лв. В процеса на доказване не се установиха обстоятелства, които да увеличават интензитета на тези болки и страдания над обичайния за нанесеното телесно увреждане. В този смисъл и съобразно общественост-

икономическите условия в страната към момента на настъпване на процесното застрахователно събитие и наложилите се морални норми в обществото, респ. съобразно съдебната практика, това е справедливият размер за заплащане на заместващо обезщетение при средна телесна повреда, с нормален срок за възстановяване, както и за психическата травма установена от психологическата експертиза.

В определеното от съда общо обезщетение се включват всички репарирани отговорността суми – за деликта изцяло – имуществени и неимуществени. Тъй като изрично в ИМ се сочи, че претендираната сума е над изплатеното извънсъдебно обезщетение от страна на застрахователното дружество от 4500лв. за неимуществени вреди и 250лв. за имуществени вреди, /които не са предмет на иска/, то следва да се приспадне от общо дължимото обезщетение, като ответното дружество бъде осъдено да заплати обезщетение от 25500лв. за неимуществените вреди, а за разликата до предявените 35000лв., искът се явява недоказан по размер и следва да се отхвърли.

Върху обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде присъдена лихва за забава. Лихвата е дължима с изтичане на 15 дневен срок от датата на сезиране на застрахователя с извънсъдебна претенция от страна на пострадалия – аргумент от чл. 497 от КЗ. Законът свързва задължението на застрахователя да заплати лихва с датата, на която изтича срокът за представяне на всички необходими доказателства или с изтичане на тримесечния срок за произнасяне на застрахователя (която от двете настъпи по-рано). В конкретния случай, ищеца е предявил претенция, която е заведена под вх. № 99-4413/18.06.2020 г., във връзка с която при ответника е била образувана преписка по щета № 0411-550-0002-2020, по която първоначално е отказано плащане, но на 26.11.2021г. е преведена по банкова сметка сумата от 4750лв. видно от банково извлечение – л.64 от делото.

Съдът счита, че въз основа на така представените документи лихвата се явява дължима в 15-дневен срок от 03.12.2020г., на която дата е подадена последната молба с приложени изискани от застрахователя документи - копие от постановление за прекратяване на досъдебно производство, констативен протокол и автотехническа експертиза. Няма данни да са изисквани други документи, доколкото в писмото от 10.12.2020г. от ответното дружество,

такива искания не са отразени поради което и този срок е изтекъл на 18.12.2020г. и следователно лихвата се дължи от тази дата. Няма данни застрахованото лице да е уведомило застрахователя на по - ранна дата, за да се приложи хипотезата на чл.429 ал.3 от КЗ.

По разноските:

Ищеца е направил разноски както следва: 1420лв. д.т., депозит КСМАТЕ – 450лв. и адвокатски хонорар 3490лв., съгласно представения списък по чл.80 от ГПК. Направено е възражение за прекомерност на възнаграждението за адвокат от ответната страна. Съгласно чл.78 ал.5 от ГПК „Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.“ В случая при фиксиран материален интерес адвокатския хонорар се определя по чл.7 ал.2 т.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 2200лв. По делото са проведени общо пет открити заседания. Съгласно чл.7 ал.9 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за всяко явяване в тях се дължат по 250лв. Или общо дължимото възнаграждение за един адвокат е 2950лв., до който размер следва да се редуцира при изчисляване на разноските. Поради това и на ищеца съобразно уважената част от иска се дължат разноски в размер на 3511.71лв.

Ответникът е направил разноски както следва: дт. От 25лв. за удостоверения, депозити от 1030лв. и адвокатско възнаграждение 1914лв., съгласно списъка по чл.80 от ГПК/л.334/. С оглед на отхвърлената част от иска на ответника се дължи присъждане на разноски в размер на 805.87лв., които ищеца следва да бъде осъден да заплати.

След компенсация на дължимите разноски ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на Ч. разноски в размер на 2705.84лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432 от КЗ вр. с чл.52 вр. с чл.45 от ЗЗД ЗАД „ОЗК застраховане“ АД, ЕИК 121265177 със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.,„Света Троица“ №7 **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Т. Ч., ЕГН *****, сумата от **25500лв.** /двадесет и пет хиляди и петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, в следствие на телесни увреждания, причинени при ПТП на 09.03.2020г. по вина на водач на л.а. *****, с валидно сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 18.12.2020г. до окончателното ѝ изплащане, като за разликата до предявения размер от 35000лв. отхвърля предявения иск като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.1 от ГПК „ОЗК застраховане“ АД, ЕИК 121265177 със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.,„Света Троица“ №7 **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Т. Ч., ЕГН *****, сумата от **2705.84лв.** - деловодни разноски съобразно уважената и отхвърлената част на иска по компенсация.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред АС-В.Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____